

Proč sdílet svou víru a naději?

Texty na tento týden

Jk 5,19.20; L 15,6; Sf 3,17; J 7,37.38; 1Tm 2,3–6; 2K 5,14.15

Základní verš

„To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu. Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví v určený čas.“ (1Tm 2,3–6)

Bůh velice touží, aby každý člověk odpověděl na jeho lásku, přijal nabídku milosti, nechal se proměnit Duchem svatým a byl zachráněn pro jeho království. Právě naše záchrana je tím, na čem Bohu nejvíce záleží. Boží láska je bezmezná, jeho milost je nezměrná a jeho milosrdenství je nekonečné. Jeho odpuštění je nevyčerpatelné a jeho moc je nesmírná. Na rozdíl od pohanských božstev, která vyžadují oběti od lidí, náš Bůh sám přinesl nejvyšší oběť. A ať už po záchraně toužíme jakkoliv, Boží touha spasit nás je nekonečně větší. „To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.“ (1Tm 2,3.4) Bůh touží zachránit tebe i mě.

Samotnou podstatou a hlavním tématem křesťanského svědectví je osoba Ježíše Krista. Je to díky tomu, co udělal pro naši záchranu, jak změnil naše životy, pro jeho svědectví o obdivuhodných pravdách Písma, které vypráví o Boží kráse a jedinečnosti. Proč bychom o tom měli mluvit s druhými? Není to příliš osobní věc? Jestliže chápeme, kdo je Bůh, a máme-li zkušenost s úžasnou Boží milostí, mocí a láskou, nemůžeme mlčet. Kromě toho, jestliže s ním spolupracujeme, můžeme se spolu s ním také radovat z pohledu na lidi zachráněné jeho milostí a proměněné jeho láskou.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

PŘÍLEŽITOST K ZÁCHRANĚ

⁹Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův. ¹⁰Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“ (L 19,9.10)

¹⁹Bratří moji, zbloudí-li kdo od pravdy a druhý ho přivede nazpět, ²⁰vězte, že ten, kdo odvrátí hříšníka od bludné cesty, zachrání jeho duši od smrti a přikryje množství hříchů. (Jk 5,19.20)

Osobní studium

Bůh každodenně vytváří příležitosti, aby ho lidé mohli poznat, a Duchem svatým působí na jejich srdce. Zjevuje se jim prostřednictvím krásy a mnohotvárnosti přírody. Rozlehlost a uspořádanost vesmíru svědčí o úžasném Bohu, jehož moudrost a moc jsou nekonečné. Bůh svým jednáním připravuje v našich životech okolnosti, aby nás přivedl k sobě.

Ačkoliv se Bůh zjevuje prostřednictvím Ducha svatého, velkoleposti přírody a tím, co dělá v životech lidí, nejjasnější zjevení jeho lásky nacházíme v životě a službě Ježíše Krista. Když o Ježíši vyprávíme druhým, poskytujeme jim tu nejlepší příležitost ke spasení.

Uvažuj o úvodních verších (L 19,9.10 a Jk 5,19.20). Jak bys vlastními slovy charakterizoval, proč vlastně Ježíš přišel na zemi?

Jak bys mohl s Kristem spolupracovat na jeho díle záchrany ztracených?

Jakub říká, že ten, „kdo odvrátí hříšníka od bludné cesty, zachrání jeho duši od smrti“ (Jk 5,20). Tuto myšlenku zdůrazňuje i list Římanům. V prvních dvou kapitolách se dozvídáme, že bez Krista jsou ztraceni všichni lidé – ať už jsou to Židé, nebo pohané. Ve třetí až páté kapitole apoštol vysvětluje, že spasení je z milosti prostřednictvím víry. V šesté až osmé kapitole Pavel objasňuje, že milost hříšníka nejen ospravedlňuje, ale i posvěcuje. V desáté kapitole apoštol konstatuje: „Každý, kdo vyzývá jméno Páně, bude spasen.“ (Ř 10,13) Potom zdůrazňuje, že by nikdo nemohl vyzvat Boží jméno, kdyby neuvěřil. „A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval?“ (Ř 10,14). V plánu spasení jsme těmi, kdo ztraceným lidem představují velkolepost evangelia.

Aplikace

Není to tak, že by naše osobní svědectví bylo jedinou příležitostí, kterou dostanou lidé ke své záchráně. Naše svědectví jim však má dát tu nejlepší příležitost. Jaké je naše místo v Božím plánu záchrany lidstva? Kolik lidí slyšelo evangelium právě od tebe?

JEŽÍŠOVA RADOST

“A když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: „Radujte se se mnou, protože jsem našel ovce, která se mi ztratila.“⁷Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují. (L 15,6.7)

Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, bohatýr, který zachraňuje, raduje se z tebe a veselí, láskou umlká a opět nad tebou jásá a plesá. (Sf 3,17)

Osobní studium

Běžně dostáváme otázky typu: „Jak se dnes máš? Je všechno v pořádku?“ Co kdyby ses na něco podobného zeptal Boha? „Bože, jak se dnes máš?“ Co myslíš, jak by ti asi Bůh odpověděl? Možná by řekl něco jako: „Měl jsem velmi náročný den. Oči jsem měl plné slz, když jsem viděl uprchlický tábor s tisíci plačícími dětmi a lidmi trpícími hladem a zimou. Procházel jsem se největšími městy světa a plakal jsem s bezdomovci a potřebnými. Srdce mi krvácelo, když jsem viděl zneužívané a týrané ženy a ustrašené děti prodané na prostituci. Viděl jsem válečné hrůzy, zničující následky přírodních katastrof a bolestivou agónii nevléčitelně nemocných.“ Jak bys reagoval? Možná by ses Boha zeptal:

„Bože, je také něco, co by tě potěšilo? Dělá ti něco radost?“

Uvažuj o verších L 15,6.7.9.10 a 22–24.32. Jak končí uvedené příběhy? Co se z nich můžeme dozvědět o Bohu?

Celá nebesa mají radost ze zachráněného hříšníka. Ve světě naplněném nemoce, nehodami a smrtí můžeme Bohu přinášet radost mimo jiné i tím, že se s druhými budeme dělit o „dobrou zprávu“ o záchraně. Poznání, že i naše služba a sdílení evangelia s druhými naplňuje Boží srdce radostí, je jedním z nejsilnějších podnětů, proč svědčit o Kristově lásce. Vždy, když se s někým podělíme o Boží lásku, nebesa zpívají radostí.

Uvažuj o textu Sf 3,17. Jak náš Bůh reaguje, když přijímáme jeho zachraňující milost?

Aplikace

Představ si ten moment, kdy se i svým svěděním o Kristu budeš moci podílet na tom, že někdo přijme Ježíše za svého osobního Spasitele. Ježíš má radost. Celá nebesa jásají, znějí nadšeně písně a náš Spasitel se z tohoto člověka raduje a zpívá. Co by mohlo být hezčí a více naplňující než vědomí, že tvé svědectví udělalo ve světě smutku a bolesti Bohu radost?

RŮST PROSTŘEDNICTVÍM DÁVÁNÍ

³⁷V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízni, ať přijde ke mně a pije!

³⁸Kdo věří ve mne, „proudy živé vody poplynou z jeho nitra,“ jak praví Písmo.“ (J 7,37.38)

Neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal. (J 6,38)

Osobní studium

Mrtvé moře je nejnižše položenou odkrytou vodní plochou na světě. Jeho hladina je dnes více než 420 metrů pod hladinou moře. Hlavním přítokem jezera je řeka Jordán. Ta protéká Jordánským údolím a Galilejským jezerem, až se nakonec vlévá do Mrtvého moře, které je vlastně bezodtokým slaným jezerem.

Horké a suché podnebí v kombinaci s dlouhým slunečním svitem a pouštními podmínkami způsobují, že voda se poměrně intenzivně vypařuje. Jelikož voda v Mrtvém moři má obsah soli (salinitu) 30–35 % (to je téměř desetkrát více než v běžném moři), přežije v ní jen máloco. V Mrtvém moři nežijí ryby ani rostliny, najdeme zde jen některé druhy jednobuněčných organismů (archejí a bakterií).

Kdyby do našeho života Boží milost pouze vtékala, ale neproudila by z něj dál, byli bychom jako stojatá voda bez života – podobně jako Mrtvé moře. To není zrovna způsob, jakým bychom měli žít jako křesťané.

Uvažuj o dnešních úvodních textech (J 7,37.38 a L 6,38). Jak se v životě křesťana projeví setkání s Boží milostí? Jde o jednorázovou událost, nebo o každodenní proces?

„Bůh by mohl uskutečnit svůj záměr a zachránit hříšníky i bez našeho přispění. Máme-li se však povahou podobat Kristu, musíme se podílet na jeho díle. Chceme-li s ním prožívat radost z pohledu na lidi vykoupené jeho obětí, musíme s ním spolupracovat na jejich záchraně.“ (DA 142; TV 86)

„Ti, co zvítězí, se musejí vzdát sami sebe. A toto velké dílo pomůže završit pouze intenzivní zájem o záchranu druhých.“ (FE 207)

Rosteme tehdy, když se s druhými dělíme o to, co Kristus vykonal v našich životech. Když se zamyslíme nad vším, co jsme v Kristu dostali, pak asi jen skutečné sobectví může způsobit, že druhým neřekneme o nádherném daru, který nám byl dán. Pokud se rozhodneme nechat si svou víru jen pro sebe, náš duchovní život bude živý asi tak jako Mrtvé moře.

Aplikace

Jaké jsou tvé zkušenosti s vydáváním svědectví, s modlitbou za druhé a službou lidem v nouzi? Jak tyto zkušenosti ovlivnily tvou vlastní víru a chození s Hospodinem?

BOŽÍ TOUHA A NAŠE POSLÁNÍ

³To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, 'aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu. (1Tm 2,3,4)

Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. (2Pt 3,9)

Osobní studium

Věrnost Kristu vyžaduje závazek činit jeho vůli. Předpokládá to poslušnost jeho příkázání. Výsledkem je souznění našeho srdce s Kristovým v touze zachraňovat ztracené. Za nejdůležitější tehdy považujeme to, co je nejdůležitější pro něj.

Co se v úvodních verších dozvídáme o tom, co chce Bůh a na čem mu záleží?

Bůh je horlivý ve své snaze zachránit lidi. Není pro něj nic důležitějšího. Jeho největším přáním je, aby byli „všichni“ zachráněni a „poznali pravdu“ (1Tm 2,4). Bůh „si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání“ (2Pt 3,9). Je zcela nesmyslné se domnívat, že by jej těšila smrt jakéhokoliv hříšníka. Jeho největším přáním je, aby nemusel zahynout nikdo! Kristův příkaz, abychom se podíleli na jeho díle jako svědci

jeho lásky, milosti a pravdy, je přímým důsledkem jeho touhy zachránit celé lidstvo.

V souvislosti s počátkem misijní práce mezi pohany řekli Pavel s Barnabášem svým židovským odpůrcům: „Obracíme se k pohanům. Vždyť Pán nám přikázal: ‚Ustanovil jsem tě, abys byl světlem pohanům a nesl spásu až na sám konec země.‘“ (Sk 13,46.47) Na koho se tato slova původně vztahovala (Iz 49,6)? Jak jim rozumí apoštol Pavel?

Starozákonní texty mají někdy více než jednu aplikaci. Apoštol Pavel se zde odvolává na text, který původně hovořil o Izraeli a prorocky také o Hospodinovu služebníku Mesiáši (Iz 41,8; 49,6 a L 2,32), a aplikuje jej na novozákonní církev. Pokud by totiž církev zanedbala nebo oslabila Kristův příkaz, znamenalo by to, že selhala v samotném smyslu své existence a nenaplnila by prorocké povolání sloužit světu.

Aplikace

Proč je pro církev (a dokonce i pro každý sbor) nebezpečné, pokud se tak zahledí na (a do) sebe, že zapomene na své prvořadě poslání?

MOTIVACE LÁSKOU

¹⁴Vždyť nás má ve své moci láska Kristova – nás, kteří jsme pochopili, že jeden zemřel za všechny, a že tedy všichni zemřeli; ¹⁵a za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal.

¹⁸To všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření. ¹⁹Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. ²⁰Jsmo tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem! (2K 5,14.15.18–20)

Osobní studium

Tento týden jsme se pokusili zodpovědět otázku: „Proč svědčit druhým o Kristu?“ Ukázali jsme si, že jestliže mluvíme o své víře, máme radost ze spolupráce s Bohem na jeho díle záchrany pro celý svět. Naše svědectví o jeho lásce dává lidem větší možnost přijmout spasení, protože mohou jasněji pochopit Boží milost a pravdu.

Vydávání svědectví je zároveň jedním ze způsobů, jak nám samotným Bůh pomáhá růst. Pokud nebudeme mluvit o tom, co pro nás Kristus udělal, a nebudeme druhým sloužit, náš duchovní život bude stagnovat.

Sdílení víry a naděje nás přivádí do důvěrné blízkosti s tím, kdo touží zachránit každého člověka. Z naší strany jde o odpověď poslušnosti na Boží příkaz. Dnes se soustředíme na zkoumání té nejsilnější motivace k vydávání svědectví.

Co podle úvodních veršů motivovalo apoštola Pavla, aby pro evangelium pod-

stoupil pronásledování, těžkosti a protivenství? Jak může stejná motivace podnítit i naši službu pro Krista?

Apoštola Pavla motivovala láska. Kvůli lásce jsme ochotni udělat věci, které bychom kvůli ničemu jinému neudělali. Když apoštol Pavel prohlásil, že „nás má ve své moci láska Kristova“ (2K 5,14), říkal skutečně pravdu. Slovo „má v moci“ znamená ovládá, nutí, vede a motivuje. Kristova láska ovládala Pavlovo jednání a motivovala ho vydávat svědectví. Pavel neohroženě a z celé síly mluvil o plánu spasení v celém Středomoří.

„Srdce musí být naplněno láskou. Pramenem pohnutek skutečného křesťana je hluboká láska k Mistrovi. Z ní se rodí nesobecký zájem o bližní.“ (AH 425)

Když skutečně pochopíme nezměrnou Kristovu oběť, kterou za nás přinesl, jsme ohromeni jeho láskou a cítíme nepřekonatelnou potřebu říkat druhým, co pro nás Kristus udělal.

Aplikace

Bůh, který vše stvořil (vesmír, galaxie, hvězdy, zástupy andělů a jiné světy), za nás zároveň zemřel na kříži. Jak by se mohlo stát, že by v nás tato ohromující pravda nezbudila lásku k němu a touhu mluvit o této lásce? Jak tebe změnilo to, že jsi poznal Boží lásku?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečti si 1. kapitolu „Boží záměr s církví“ z knihy *Poslové naděje a lásky* (AA 9–16; PNL 9–12) a 86. kapitolu „Poslední setkání“ z knihy *Touha věků* (DA 818–828; TV 521–528).

Novozákonní církev čelila hrozbě, že ztratí ze zřetele smysl vlastní existence. Ellen G. Whiteová popsala toto nebezpečí následovně: „Pronásledování, které dolehlo na jeruzalémskou církev, bylo silným podnětem ke zvěstování evangelia. Kázání Božího slova v tomto městě provázal úspěch. Vzniklo však nebezpečí, že se zde učedníci zdrží příliš dlouho a zanedbají Spasitelovo pověření jít do celého světa. Zapomněli, že zlu mohou nejsnáze vzdorovat průbojnou službou, a začali se domnívat, že jejich nejdůležitějším úkolem je chránit jeruzalémskou církev před útoky nepřítele. Měli poučovat nově obrácené věřící, že je třeba hlásat evangelium těm, kteří je dosud neslyšeli. Místo toho jim však hrozilo nebezpečí, že se postupně spokojí s úspěchy, kterých již dosáhli.“ (AA 105; PNL 60)

Otázky k rozhovoru

1. *Pečlivě si přečtete uvedený citát z knihy *Poslové naděje a lásky* a soustředte se na poslední větu. Proč si musíme i dnes dát pozor na stejné nebezpečí? Proč by podobný postoj byl tvářív v tvář různým misijním výzvám tragickou chybou?*
2. *Proč podle vás každé evangelium končí podobným příkazem? Přečtete si texty Mt 28,18–20; Mk 16,15.16; L 24,46–49 a J 20,21. Co to znamenalo pro církev prvního století a jak tomu rozumíte dnes?*
3. *Mohlo by se stát, že se vydávání svědectví a služba stanou náhradou za skutečnou duchovnost? Vysvětlete svou odpověď. Jak si můžeme dát pozor na takové nebezpečí?*
4. *Podělte se společně o své odpovědi na poslední otázku z části na úterý. Jaký vliv mají vydávání svědectví a služba na váš vlastní duchovní růst? Co jste se naučili? Jakých chyb jste se dopustili?*
5. *Uvažujte o nádherné skutečnosti, že Bůh miluje osobně každého z nás. Co to vlastně znamená? Jak může tato skutečnost (možná nejdůležitější v celém vesmíru) ovlivnit váš život?*

Praktický závěr

- *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

_____	_____
_____	_____
_____	_____